

TANCAMENT DE LA MEVA EXPERIÈNCIA ERASMUS COM A MEDIADORA COMUNICATIVA

Han passat 2 mesos des de que va començar aquesta experiència Erasmus en Mediació Comunicativa i ara ja arriba al seu final. A l'inici, l'anàlisi del context em va ajudar a determinar que l'escola ordinària acull a nens/es amb altres diversitats (l'ASEI): nens/es sords/es o amb restes auditives sense o amb discapacitats afegides i nens/es amb trastorns del llenguatge (disfàsics).

A l'àmbit educatiu, tots els col·lectius es separen per fer un ensenyament adaptat a les seves necessitats. Però dins de l'àmbit de lleure (CLAE, centre integrat dins de l'escola), el concepte canvia, i tots els grups es retroben per relacionar-se entre sí, tant a l'hora de les activitats com del menjador. A l'actualitat, aquest concepte no es pot dur a terme degut a la pandèmia i les mesures de restricció COVID on cada nen/a interacciona només amb els altres del seu grup bombolla.

Les meves pràctiques es van centrar en el col·lectiu sord dins del CLAE. Col·lectiu amb el que imaginava que no podria treballar a l'estranger sense parlar la seva llengua, ja que no tenia coneixements previs de llengua de signes francesa (LSF). Però la realitat és que pots treballar pel col·lectiu sense haver de comunicar-te, tot depenent del projecte, i en cas de necessitat t'arribes a entendre fàcilment.

I en què van consistir les meves tasques? Doncs, a partir de les reunions amb les educadores especials de l'ASEI i el director del CLAE, vaig conèixer el projecte d'inclusió en el temps de lleure ja existent que es desenvolupava amb anterioritat. Amb tota aquesta informació rebuda vaig confeccionar un manual de sensibilització i d'orientació per a que monitors del CLAE treballin amb eficàcia i els/les nens/es sords/es puguin realitzar les activitats de forma satisfactòria, principal objectiu del CLAE.

Aquest manual recull el projecte anterior amb algunes propostes de millora acordades per totes les parts implicades. És a dir, com a mediadora comunicativa, he actuat amb criteri propi com una mena de pont entre l'ASEI i el CLAE. A més del manual, les meves tasques s'han basat en adaptar totes les informacions escrites dels diferents espais per fer-les més accessibles, a través de pictogrames com per exemple el planning d'activitats setmanal.

També, promocionar i fomentar l'ús de la LSF entre les persones oïdores a partir d'imatges de signes, i tant fabricar jocs com dinamitzar activitats de sensibilització de la LSF. El CLAE disposa de diversos espais, i entre ells la ludoteca que conté jocs de taula, on ara hi constà un racó pels jocs en LSF que fins ara mancava.

Quan elabores tots aquests materials al llarg de tot aquest temps te n'adones que "la inclusió" significa transformació de tot el grup. És a dir, no es basa només en trobar estratègies per a que l'altre s'adapti a l'entorn tal i com el coneixem, sinó que nosaltres també hem d'adaptar-nos a l'altre per crear un entorn amb igualtat d'oportunitats. Estem molt acostumats a voler facilitar sense que això representi un canvi per nosaltres, quan de fet cal una cooperació per totes dues bandes.

Però l'aprenentatge no es limita tan sols en les pràctiques a l'escola. A Toulouse, s'hi troben els "cafés associatius", semblant als ateneus, que organitzen activitats diverses. Un d'aquests cafès amb una de les seves comissions en LSF presenta un programa de trobada entre persones oïdores i sordes mensual variat amb vídeos, xerrades, jocs, etc, per donar a conèixer la llengua de signes. Un espai innovador on poder compartir, intercanviar i practicar de forma lúdica. Un model que desconeixia i em sembla molt interessant."

